

VILNIS

LIETUVIŲ LIAUDIES LAIKRAŠTIS
LITHUANIAN NEWSPAPER
3116 So. Halsted St., Chicago, Ill. 60608
Telefonas: (312) 842-7325

VOLUME LX Nr. 21

KETVIRTADIENIS, Rugpjūčio [August] 9, 1979

KAINA 25 c.

KASDIEN

ATEJO IR JIEMS EILĖ
BAIGIA SAVO DIENAS
NIEKAS NESULAKYS
TYLI KAIP SRAIGĖS

Daugelis atsimename, kai karaliai ritosi nuo sostų. Dabar atėjo eilė tokiems pat kraugeriams diktatoriams. Nekalbant apie Ugandos Idi Amin, netgi ir tokie stambūs imperialistinių interesų remiami, kaip Irano šachas, Nikaragvos Somoza, irgi ne savo valia turėjo "emigruoti" ir ieškoti prieglobsčio pas savo šeimininkus ar draugus.

Praeina laikai valdyti kietu diktatūrinio fašistiniu kumščiu savo asmeninei naudai milijonus žmonių. Nualintų tautų žmonės kelia balsą už laisvę, už savo teises, už pakęčiamesnį gyvenimą: daug kur kelia socializmo vėliavą.

Vis aiškiau matosi, kad kapitalizmas baigia savo dienas. Neišsivysčiusios tautos spūrdžia į saują išlaisvinti, išsivysčiusiose visų galų suirina—infliacija, nedarbas, recesijos... O pačioje citadėlėje netgi subraškėjo sienos.

Turiu galvoje JAV prez. Carterio bėdas, tautos apatiją, abejingumą valdžia, kabineto sukunkuliavimą. Vakarų Europa stebi ir laukia, kada šioje kapitalizmo citadėlės dienoje atsidarys neužlopomas plyšys.

Ir kodėl taip! Asmeniniu pelnu paremta gamyba nebetelpa šios sistemos rėmuose.

Griuvo vergija, griuvo baudžiava, griūna žmogaus kito žmogaus išnaudojimas. Ant Žemės rutulio jau plevėsuoja ir daug kur kyla vėliava, žadanti visai žmonijai naują gyvenimą—socialistinį gyvenimą.

Visa to niekas nesulaikys taip, kaip negali sulaikyti upės vaga vandens bėgimo. Kapitalistinei sistemai išlaikyti, bandomi visokiausi režimai, visokiosios reformos, bet gamybiniai santykiai su gamybinėmis priemonėmis vis labiau nesuderina.

Gyvename turtingiausioje pasaulyje šalyje. Bet štai, 20 milijonų žmonių turime maitinti socialinio aprūpinimo pašalpomis kaip antikinė Roma plebėjus. Korporacijos ir didysis biznis maudosi pelnų jūrose, o žmonių gyvenimo lygis krinta. Kurie mokame mokesčius, mokesčių našta darosi vis sunkesnė, o daugeliui vos bėkeliama.

Visa tuo susirūpinęs prezidentas, susirūpinusi visa tauta. Valdžia, mandrappikai ekonomistai, interesams tarnaujantys politikieriai už visas negeroves ieško atpirkimo ozių.

Tačiau kad už visa tai kalta kapitalistinė gamyba, tyli kaip sraigės.

VILNIUS ŠIANDIEN

Tarybų Lietuvos sostinė Vilnius—stambiausias respublikos pramonės ir kultūros centras. Mieste dirba daugiau kaip 100 įmonių, šešios aukštosios mokyklos, penki teatrai, Mokslų Akademinė. Pokario metais pramonės produkcijos apimtis padidėjo 190 kartų. Vilniečių gaminiai plačiai žinomi ne tik Lietuvoje. Jie keliauja į daugiau kaip 70 pasaulio šalių.

Plati miesto gyvenamųjų namų statybos apimtis. Pokario metais gyvenamasis fondas padidėjo beveik 4 kartus.

Dideli pasiekimai kultūros srityje. Visos respublikos pasididžiavimu teisėtai laikomas Vilniaus Valstybinis V. Kapsuko universitetas, kuriame mokosi daugiau kaip 16 tūkstančių studentų—4 kartus daugiau, negu buržuazinės santvarkos metais jų buvo visose Lietuvos aukštosiose mokyklose. Kasmet gerėja medicininis miesto gyventojų

Komercijos departamento duomenimis, šių metų antrame ketvirtyje žmonių pajamų padidėjimo vidurkis buvo 1.7 procento. Tuo tarpu infliacija per tą laikotarpį padidėjo virš 2 procentus. Vadinas, pajamų didėjimas infliacijos didėjimo nepasiveja. Ką tai reiškia, komentarų nereikia.

Todėl nė truputį nenuostabu, kad darbininkai su prezidento nurodymu nereikalauti algų padidinimo daugiau kaip 7 procentų nesiskaito. Nes, išties, kai algų didėjimas nepasiveja visko brangėjimo, patriotai ar nepatriotai, darbininkai netyli, reikalauja, streikuoja, klasių kova aštrėja ir veda prie darbininkų ir kapitalistų klasių rimto susirėmimo.

Kokios pasėkos esti tų rimtų susirėmimų, žinome visi. Tik reikėtų tarnaujantys sako, jog tai komunistų grubus laimėjimas.

S. J. Jokubka

aptarnavimas. Tik per trejus šio penkmečio metus gydymo įstaigų materialinei bazei stiprinti įdėta lėšų, kiek jų buvo skirta per pastarąjį dešimtmetį.

Tai—nuolatinio Komunistų partijos rūpinimosi, visų broliškų respublikų paramos, pasiaukojamo vilniečių darbo rezultatas. O juk Didžiojo Tėvynės karo metu Vilniuje buvo sunaikinta didesnė dalis įmonių, sugriauta apie 40 procentų gyvenamojo ploto, mieste tebuvo likę tik pusė gyventojų.

Apie Lenino ordinu apdovanotą Vilnių, apie jo žmones ir jų darbus

papasakojo paroda "Vilnius šiandien," kuri buvo atidaryta liepos 12 d. Vingio parko estradoje. Ji buvo skirta Tarybų Lietuvos sostinės išvadavimo iš hitlerinių grobiukų 35-osioms metinėms.

Parodos atidaryme dalyvavo Lietuvos KP CK biuro nariai, kandidatai į CK biuro narius, respublikos vyriausybės vadovai, kiti vadovaujantys respublikos ir miesto partiniai, tarybiniai, profsąjungų, jaunimo darbuotojai, kultūros ir mokslo veikėjai.

Paroda veikė iki liepos 25 d.

ELTA

Trumpai

— Virš 50,000 Amerikoje gyvenančių kubiečių šiemet jau lankėsi savo gimtinėje Kuboje kaip turistai. Neseniai buvo nuvykusi daugiau kaip 200 kubiečių jaunuolių delegacija. Dauguma jų į JAV atvežti bėgančių iš Kubos jų tėvų, kai dar buvo vaikai.

— Vakarų Vokietijos gynybos ministras Hans Apel griežtai pasisakė prieš Pentagono planą reikalui esant karinėmis jėgomis užimti Persijos įlankoje arabų naftos šaltinius. Taipgi Britanijos ir Prancūzijos dauguma įtakingų politikų prieš šį Pentagono planą.

— Bangladešo vyriausybė nutarė išvartyti visus JAV taikos korpuso dalyvius. Sostinės laikraštis "Sangbad" rašo, jog su šiuo nutarimu sutinka visos Bangladešo politinės srovės.

— Nacionalinė švietimo draugija metiniame suvažiavime Detroite nutarė daryti spaudimą į senatą, kad ratifikuotų SALT II sutartį.

— JAV pasienio patuliai sako, jog jie kasdien suima po apie 1,600 meksikiečių, bandančių pereiti sieną į JAV.

— Vakarų Vokietijos vidaus reikalų ministras Gerhart Baum praneša, kad praeitais metais Hitlerio palikuonys neonaciai papildė 992 nusikaltimus, tame tarpe 52 užpuolimus ant olandų kareivinių ir vokiečių armijos arsenalų ir išniekino 35 žydų kapines.

— Ispanijoje 120 skirtingų partijų ir organizacijų atstovai suorganizavo anti NATO komitetą, kurio tikslas prarasti kampaniją, kad Ispanija nestotų į šią militarinę grupuotę.

— Arabų ministrų taryba jaunimo ir sporto reikalams pašalino Egiptą už tai, kad prez. Sadat pasirašė su Izraeliu taikos sutartį.

— Iranas ir Saudi Arabija siekia naftą nepardavinėti už dolerius dėl to, kad dolerio vertė galvotrūčiai krinta.

— Panamiečių laikraštis "Matutino" rašo, jog prekyba su socialistinėmis šalimis kelia Panamos ūkį ir padeda sukontroliuoti infliaciją.

— Honduro Komunistų partijos pareiškimu, JAV finansiniai interesai Centralinėje Amerikoje pergyvena gilią krizę.

VILNIS

Lithuanian Peoples Bi-weekly

Published bi-weekly, Thursday, except when preceded by a Holiday, by the Workers Publishing Association, Inc.
Subscription rates in United States: one year \$10.00, six months \$5.50;
Chicago \$12.00, 6 months \$6.50; Canada \$15.00, 6 months \$8.00;
foreign countries \$15.00, 6 months \$8.00.

3116 So. Halsted St., Chicago, Illinois 60608 Phone 842-7325

Second-class postage paid at Chicago, Illinois

Kas ir kodėl nuvertė diktatorių Somozą

Kad supratus, kodėl carų Rusijoje muzikai gyveno paskendę skurde, pakanka aplankyti Kremljuje carų muziejų ir pamatyti, kiek ten sukrauta carų rūmų brangenybių, carienių papuošalų, auksiniais siūlais išsiuvinėtų suknių, auksu kaustytų kariatų, deimantais papuoštų carų batų... Kad supratus, kodėl Nikaragvoje, palyginus su visomis Lotynų Amerikos šalimis, yra daugiausia skurdo, pakanka pagalvoti apie Nikaragvą per 43 metus valdžiusių diktatorių Somozų susikrautus turtus.

Nikaragva nedidelė, vos 2,5 mil. gyventojų šalis, bet diktatoriams Somozoms turtėti milijonieriais iš darbo liaudies prakaito jos pakako. Kai neseniai nuverstas diktatoriaus Anastazio Somozos tėvas 1936 metais paėmė valdžią, buvo tik nuskurusios nedidelės kavos plantacijos savininkas. Po trejų metų jis jau buvo milijonierius, o 1956 metais, kai jis buvo nužudytas, jo turtas siekė virš \$100 milijonų. Po jo mirties sūnus Anastazio Somoza per 23 metus susikrovė už \$500 milijonų nejudomo turto Nikaragvoje, o kiek turi prikrovęs užsienio banuose, niekas nežino. Floridoje jo rūmai verti daugiau kaip pusę milijono dolerių. Bėgdamas iš Nikaragvos, pradžia gyvenimo Floridoje atsivežė \$150,000.

Liaudis klampojo neapsakomam skurde, o diktatoriai Somozos ir jų vadinamos liberalų partijos leitenantai glėbiais grobė turtus ir tuko pertekliuje, voliodamiesi paplūdimių smėliuose. Štai kur ir pakastas šuniukas, kad liaudis, priešakyje su sandinistais, šiems šalies parazitams pasakė STOP.

Po Vašingtono sparnu Floridoje iškūręs nuverstas diktatorius Anastazio Somoza už viską, kas atsitiko ir vyksta Nikaragvoje, bėdą verčia komunistams. Žinoma, komunistai nebuvo ir nėra abejingi liaudies troškimams atsikratyti parazito diktatoriaus ir siekti laisvesnio gyvenimo, aktyviai dalyvavo kovose su iki dantų ginkluota diktatoriaus nacionaline gvardija ir tebėra už liaudies reikalus. Kitaip negali būti, kai komunistai visur už kenčiančią vargą liaudį ir prieš išnaudojimą.

Pamatė ir didžiosios korporacijos

Pažangesnių ekonomistų ir politikų yra konstatuota, kad tokių reakcininkų kaip sen. Henry Jackson antitarybinė politika kasa duobę JAV krašto ūkiui. Pamatė tai ir kai kurios didžiosios korporacijos kaip G. E., Mobil Oil, Bank of America, Chase Manhattan, Phillips Petroleum, Coca Cola, Alcoa ir Allis Chalmers. Jų atstovas, Armco Steel korporacijos tarybos pirmininkas C. William Verity, liudydamas senato bankiniame komitete, primygtinai reikalavo, kad Jackson-Vanik įstatymas, trukdantis prekiauti su TSRS, būtų kuo skubiausia panaikintas.

Jis komitetui nepasakojo, kiek korporacijos ir didysis biznesas turėtų pelno iš prekybos su TSRS, o tik įrodinėjo, kiek būtų naudos krašto pašlijusiam ūkiui. Pavyzdžiui, nuo to, kai buvo suorganizuota dvišalė JAV-TSRS prekybai komisija plėtimui abišalės prekybos, jis kalbėjo, jau susitarta dėl 28 projektų stambioms prekybos sutartims, pagal kurias JAV galėtų eksportuoti į TSRS už \$10 milijonų. Tačiau niekas iš tų projektų neišėjo. Praeitais metais tebuvo eksportuota tik už \$2.7 milijono. Bet nežiūrint kad ir už tiek mažai, atsiskaitant JAV vis tiek turėjo perviršiaus \$1.7 milijono.

Dabar ta pati JAV-TSRS komisija tariaisi dėl kitų 20-30 projektų, pagal kuriuos už kitus \$10 milijonų eksporto į TSRS. Pagal anuos ir šiuos projektus būtų \$20 milijonų eksporto į TSRS. Sumažėtų JAV išmokėjimų užsieniui deficitas ir pagal komercijos departamento apskaičiavimus, atsirastų du milijonai naujų darbų.—Armco Steel korporacijos pirmininkas C. William Veiry senato komitetui pasakojo, reikalaujamas panaikinti Jackson-Vanik įstatymą.

Ir panaikinti esą reikia skubėti, kad paskui nebūtų vėlu. Girdi, Tarybų Sąjunga jau ruošia vienuoliktąjį penkmetinį planą \$980-\$985 metams. Ir jeigu nebus panaikintas Jackson-Vanik įstatymas, Tarybų Sąjunga numatytus užsakymus, pagal JAV-TSRS prekybai komisijos susitartus projektus, nukreips į kitas šalis. Ir iš JAV tepirks tikrai, kad visiškai nenutrūktų prekybos santykiai.

● ● ●

Niekas žmogaus taip nestabdo, kaip jis pats save. A. Belas

Kuo žmogus mažiau apie save galvoja, tuo jis vertesnis. E. M. Remarkas

Į šlovę veda tik vienas kelias: darbas. Kas nori nueiti ten kitu keliu, tas kontrabandininkas. P. Pavlenka

Slėpti nuo ko nors savo pyktį, vadinasi, geisti jam blogo. V. Hugo

APŽVALGA

PATARIA DĖKOTI NACIAM

Vadinamų voldemarininkų dypukų laikraštyje "Laisvoji Lietuva" birželio 12 d. tilpo kažkoks Petro Indreikos straipsnis "Nemirštanti tragedija." Straipsnio autorius rašo, kaip vokiečiai Čekoslovakijoje sudegino Lidice ir Lietuvoje Pirėiupių kaimą. Straipsnis, žinoma, vienšališkas—"voldemariškas." Tačiau to laikraščio skaitytojai irgi kažkokiam Alf. Rimui vistiek nepatiko. Ir kitoje laikraščio laidoje, birželio 25 d., tas Alf. Rimas išpyškino pastabą, kad dypukiškoje spaudoje tokie straipsniai nevertėtų spausdinti ir kodėl nevertėtų spausdinti. Girdi,—

"Pirmiausia, jei kada būtų stebūklinga proga Lietuvai keltis Nepriklausomai, tai geriausi draugai būtų tik vokiečiai. Antra, rašytojas turi dėkoti "naciam," kad galėjo atvykti į šį gražiausį pasaulio kraštą..."

Pasakyta trumpai, kad apie nacių žudynes reikia tylėti, užmiršti jas. Nes jeigu Lietuvoje grįžtų buržuazinė santvarka, tai tie Lidicės ir Pirėiupių kaimo žmonių žudikai būtų draugai. Kienu būtų draugai? Aišku kaip dienos šviesa—sugrįžusių buržuazinių Lietuvos tokių rimų ir jam panašių, siekiančių nutylėti nacių žudynes.

Toliau tas Alf. Rimas ne juokais pataria straipsnio autoriui P. Indreikai dėkoti "naciam," kad galėjo atvykti į Ameriką. Jeigu ne tie "naciai" Lidicės ir Pirėiupių žmonių žudikai, liaudis su tokiais indreikomis ir jam panašiais būtų susidorojusi.

TARYTUM TURĖTŪ BŪTI PROTINGI

Prieš daugiau kaip du mėnesius klerikalų "Draugas" paskelbė, kad gegužės 18 d. Lietuvių Bendruomenės delegacija lankėsi JAV Komercijos departamente Washingtone, kur matėsi su departamento paskretoriumi Stanley J. Marcus ir jo prašė, kad JAV vyriausybė atkreiptų dėmesį į aukštus muitus, kuriuos Sovietai ima už siunčiamas dovanas į Pabaltijo valstybes. Be to, dar buvo paliestas klausimas, kad lankant Lietuvą teledžiama ten pabūvoti tik penkis dienas.

Žinoma, kaip mandagumas reikalauja, departamento paskretorius Lietuvių Bendruomenės atstovams prižadėjo teikti deramą dėmesį jų iškeltiems klausimams, sudarant darbotvarkę artimu laiku prasidėsiančioms deryboms dėl prekybinės sutarties atnaujinimo su TSRS.

"Akiračių" redaktorai tarytum turėtų būti protingi, bet pasiskaitę "Drauge" šia informacija vis tiek susižavėjo ir savo laikraštyje Nr. 6 rašo:

— Reikia tikėtis, jog tai tik pradžia didesnių pastangų išsikovoti lietuviams bent tiek galimybių santykiuoti su Lietuva, kiek jų turi kitų sovietų valdomų tautų išeiviai, nekalbant jau apie tokius kraštus, kaip Lenkija, Vengrija ir kt.—

Jeigu taip galvotų Lietuvių Bendruomenės organo "Pasaulio Lietuvo" redaktorai, nebūtų nuostabu. Bet kai akiratininkai, trynę suolus aukštesiose mokyklose, taip galvo-

NEISGALVOTI SUSITIKIMAI

BE PAVARDĖS

Pradžioje spėjau, kad jis nemėgsta ramybės. Judrus, gražiai išsitiesęs, drąsių ir atvirų, sielą rodančių akių. Jis sveikinosi stipriai paspausdamas ranką. Šį jo kelionė Lietuvon buvo ketvirta. Tai išgirdus, spėjimą pakeitė įsitikinimas,—, taip, jis nemėgsta ramybės!

— Namų dūmai traukia. Lietuva—mano namai,—pasakė jis.

Nelinksma galvoti, kad štai stovi prieš tave žmogus, jau daugiau trisdešimties metų gyvenantis be namų. Nebūtų jų—tiek to! O jie yra. Štai šviečia saulė. Va liepos, beržai. Toliau upė. Aukštai girdisi vieversys. Šio žmogaus, kaip sakė, namai—Lietuva.

Nevadinau jo bastūnu, prisimindamas, kiek daug kartų šie namai degė. Gal jis manė, kad sudegs ir nėra jokios vilties juos išgelbėti? Gal ką nors veikdamas, smarkokai susitrenkė ir išpykęs trinktelėjo namų durimis—esą, man jųz nereikalingi. Matote, koks gūzas ant kaktos? Sudie, jums, namai!

Namai išliko. Degėšiai nuvalyti. O geros, darbščios žmonių rankos vis rūpinasi, kad jie būtų gražesni, kad juose būtų turtingiau. Tik va jis, stovi ir prašo:

— Neskelbkite mano pavardės. Amerikoje turiu neblogą profesiją. Bet koks kilnesnis mano atsiliepiamas apie Lietuvą neišėis į naudą. Visokie niekšeliai rodydys j mane, kaltins parsidavimu. Sumažins man klientūrą ir, vadinasi, dolerius.

Pažiūrėjau jam į akis ir dabar jose nepamačiau drąsos. Tik nuoširdumą. Žmogus tikėjo manimi, kad sąžiningai išpildysiu jo prašymą. Prisėdo, pervedė ranka per stropiai išlyginto švarko sagas ir, nei prie vienos nesustojęs, leido jai pagulėti ant kelio.

— Džiaugiuosi,—pradėjo jis kalbą.

— Ne, ne,—paskubėjau aš.—Jūs galite nieko nepasakoti. Turėkite tik sau!

— Džiaugiuosi,—vėl pradėjo jis ir supratau, kad jam reikia, būtina pasakyti. Jis šito nori. Tik pasilikis be pavardės, nes užjūry jo darbas, doleriai. Ten šeima. Sodrūs, spalvingi žmogaus žodžiai skambėjo neskriausdami gimtosios kalbos. Klausydamas ju regėjau Lietuvą, kokia ji iš tikrųjų yra. Su sodais, gražiais laukais, apkaįsiota statybų pastoliais, pažįstancią žmonėse teisybę. Savo pasakojimą užbaigė:

Progresas Lietuvoje didelis. Tik išsistatai, sakydamas, kad io nėra.

Buvo liūdnoka, kad šis žmogus gyvena ne tik be namų, bet kartais ir be pavardės. Pranas Karlonas

ja, tai nuostabu. Akiratininkai nežino, kad Vašingtone departamentei tevykdo aukštąją politiką, kurią diktuoja stambieji krašto interesai. O Lietuvių Bendruomenės, ALTo, VLIKo ar kitų dypukiškų veiksnių delegacijos, važinėjančios į Vašingtoną, tėra tik Platono "Vapsvos," kurios stambiųjų interesų diktuoja, mai aukštajai departamentų politikai nei šilta, nei šalta.

Karti ir apgaulinga „Pažadėtoji žemė“

[Sutrumpintas]

Prieš kelerius metus padariau didžiausią klaidą savo gyvenime; palikau Tėvynę, gimtąjį Vilnių, ir išvykau į Izraelį, kur jau anksčiau išvažiavo tėvai, brolis.

Jau aerouoste imigrantų laukia ne giminė, o valdžios atstovas, kuris išskirsto atvykusius po tolimiausius kibucus. Ne vienas siunčiamas į sukarintas gyvenvietes Sinajuje, Judėjoje ar Samarijoje (taip Izraelyje vadinamas okupuotas vakarinis Jordano upės krantas—Red. pastaba). Niekas neturi teisės atsakyti.

Retai kas gali gauti darbo pagal specialybę. Iki išvykimo dirbau mechaniku Lietuvos kino studijoje. Tikėjaisi panašų darbą gauti ir čia. Užsukau į Izraelio kino studiją, bet man atsakė. Tačiau šis pirmas darbo ieškojimas įstrigo atmintyje ilgam: studijos kieme sutikau buvusį Lietuvos kino studijos direktoriaus pavaduotoją Sliomą Berelovičių. Čia jis buvo įsidarbinęs juodadarbiu. Čia pat kieme jo sūnus, Vilniuje dirbęs operatoriaus asistentu, su kažkoku apiplyšusiu žmogumi plovė lentas. Teko girdėti, kad vėliau S. Berelovičius su keliais kitais imigrantais bandė įkurti savo filmavimo grupę, bet iš to nieko neišėjo. Daugelis meno, kultūros, muzikos pasaulio atstovų, neradę darbo, greit nusivilią Izraelio tikrove ir bėga iš „pažadėtosios žemės.“

Teko Haifoje sutikti ir buvusį Vilniaus skaičiavimo mašinų gamyklos inžinierių technologą Semioną Dubą. Nusivylęs Izraeliu, S. Dubas bėgo į Jungtines Valstijas, bet ir ten neradęs pragarą, grįžo atgal, blaškėsi. Daugelį mėnesių inžinierius bastėsi be darbo, vertėsi bet kuo, net dažė dėžes.

Buęs Vilniaus „Sparnu“ restorano muzikantas Volodia Krupnikovas pradžioje tesugebėjo gauti tik menkai apmokamo darbo naktimis. Tačiau ir jį teko mesti, nes dėl didelio nusikalstamumo naktimis dirbti pavojinga.

Nors sionistinė propaganda plačiai trimituoja apie „dideles imigrantų galimybes,“ vos tik žydai atvyksta, šios gražios kalbos užmiršamos. Iš karto tenka susidurti su diskriminacija. Pirmiausia—dėl kalbos nemokėjimo. Mažai kas iš imigrantų moka ivritą—oficialią Izraelio kalbą. O jeigu jos nemokėsi, darbo negausi. Privaćių dirbtuvių, įmonių savininkai vengia priimti į darbą buvusius tarybinius piliečius.

Antra vertus, mums, imigrantams, mėgino skiepyti neapykantą sefordams—juodiesiems Afrikos ir Azijos žydams. Šie atsilygina tokiomis pat jausmais atvykėliams iš Europos. Sionistiniam sluoksniams, matyt, tokie santykiai tarp piliečių grupių naudingi.

Na, ir, žinoma, pritenkia rasinė sionizmo esmė. Ji propaguojama plačiai ir, deja, dažnai rezultatyviai. Pamenu, Jeruzalėje važiauvau autobusu su vietiniu vaikinu, su kuriuo spėjau susidraugauti. Sustojus į autobusą šilpo nešuliais apsikrovusi pagyvenusi arabė. Tarybinėje mokykloje mane mokė pagarbos vyresniam, juo labiau—moteriai. Pašokau iš vietos, pasiūliau sėstis. Draugas griebė mane už rankos: „Ką tu darai! Juk tai arabai...“

Vilnis, rugpjūtio 9

Nemaža žydų vyksta į Izraelį jau vien todėl, kad visose sinagogose skelbiama, jog tai—„visų pasaulio žydų žemė.“ Tikintys žmonės viliasi surasti čia šalį su dideliais idealais, aukštais principais, morale. Tačiau jau pirma pažintis su Izraeliu atšaldo šiuos naivius žmones. Valstybinėse įstaigose sėdi biurokratai, akiplėšiškai laukiantys kyšio. Iš spaudos kiosku šviečia pornografiniai žurnalai. Nors prostitucija oficialiai uždrausta, beveik prie kiekvieno naktinio baro tave nedviprasmiškai užkalbina jauna mergina. Narkotikai jau tapo nacionaline jaunimo problema. Beveik virš visų kino teatrų šviečia amerikietišku filmų reklamos—žudynės, siaubas, jėgos kultas, seksas... .

Izraelyje prieštaravimų tarp žodžių ir tikrovės randi kiekviename žingsnyje. Į Tel Avivą dažnai atvažiuoja baronas Rotšildas. Kokį triukšmą iš to daro sionistinė propaganda! Miliardierius televizijos ekrane teigia, kad jam brolis—kiekvienas žydas. Jis kalba apie visų pasaulio žydų solidarumą, beria kitus gražius žodžius.

Kartą pritenkė žydų gyvenamoje Jeruzalės dalyje matytas vaizdas: ant žemės su ištiesta išmaldai ranka klūpėjo elgeta. Tai taip pat buvo žydas. Pagalvojau: jis irgi brolis baronui Rotšildui... . Beje, Rotšildas saliamoniškai apsigynė, kai į jį pašalpos kreipėsi vienas Izraelio vargšas: „Aš skolinu pinigų tik organizacijoms, o ne privačiams asmenims.“

Atvykęs į Vieną padaviau pareikimą tarybinei ambasada. Laukdamas įsidarbinau krovėju prekių sandėlyje. Tačiau netrukus vienas pažangus austrų laikraštis išspausdino straipsnį apie žydus, norinčius grįžti į Tarybų Sąjungą. Jame buvo mano ir dukrelės nuotraukos. Apie straipsnį sužinojo ir sandėlio savininkas—taip pat žydas. Be aiškinių išmokėjo uždirbtus šilingus ir išvijo į gatvę.

Tame pat kambaryje gyveno buvęs maskvietis Isakas Kaplanas. Jo vaikai liko Tarybų Sąjungoje. Izraelyje Kaplanai ištvėrė vos pusant metų. Tiksliau, ištvėrė vienas Kaplanas. Jo žmona Marija, nepakėlusi paniekos, priekaištų dėl to, kad jį nevaikščiojo į sinagogą—nusižudė.

Buržuazinė spauda, dabar taip įnirtingai „ginanti“ Tarybų Sąjungoje gyvenančių žydų „teises,“ mus ignoravo. Nors nepasakytum, kad apie mus nežinojo. Austrijoje komunistų laikraštis „Folksštyme“ suorganizavo su pabėgėliais iš Izraelio spaudos konferenciją. Joje dalyvavo keliasdešimt žurnalistų iš buržuazinių laikraščių, kitų šalių spaudos.

Spaudos konferencijos metu smarkiai klausinėjo. Buržuaziniai žurnalistai užduodavo provokuojančius klausimus. Tačiau konferencijos medžiagą išspausdino tik pažangūs laikraščiai. Buržuazinė spauda bevelijo geriau nepastebėti sionistų apgautų žmonių tragedijos.

Jakovas Suchmanas

○

Vienas žmogus šimto žmonių vertas, o kitas—nė pats savęs nevertas.

A. Abubakaras

Keturi šimtai „Kupiškėnų vestuvių“

Gausus būrys žiūrovų suplaukė į Kupiškio kultūros namų salę. Čia 400-ąjį kartą buvo suvaidintas Kupiškio etnografinio liaudies teatro spektaklis „Senovės kupiškėnų vestuvės.“

Trylika metų gyvuoja šis kupiškėnų kolektyvas. Per tą laiką jis su „Senovės kupiškėnų vestuvėmis“ aplankė beveik visus respublikos miestus ir rajonų centrus, viešėjo daugelyje kolūkių ir tarybinių ūkių. Ir visur salės lūždavo nuo žiūrovų, visur jis buvo sutinkamas draugiškis šypsenomis ir išlydimas karštais, ilgai nenuitylančiais plojimais. Ansambliui suteiktas Kupiškio etnografinio liaudies teatro vardas.

Keturi šimtai spektaklių. Daug tai ar mažai!

Daug—jei turėsime galvoje, kad nė vienam meninės saviveiklos renginiui neteko švesti tokio jubilėjaus. Ir mažai—nes daugelis kaimo ir miesto žmonių dar nėra matę kupiškėnų vestuvių. O pamatyti jas kiekvienam vertėtų. Nes „Senovės kupiškėnų vestuvės“—tai ne tik linksni piršlio juokeliai ir šamojai, ne tik jaunamartės mergautinės ašarėlės. Už visa to—šiurpių, išnaudotojiškų laikų žmogaus orumo trypimo, jo nužeminimo tragedija, kai viską lemia turtas, kai viskas perkama ir parduodama, kai pats žmogus, jo svajonės ir troškimai nieko nereiškia. Tai tikras mūsų tėvų ir senelių gyvenimo gabalėlis, išplėstas iš seniai nuaidėjusios praeities ir parodytas mūsų scenoje be pagražinimų ir apdailinimų, su visu savo rūstumu ir bandymu šypstotis, kai labiau norisi verkėti...

NEMUNO KRAŠTO SODAI

Jei susirošite keliauti į gintarinę Baltijos pajūrį pavasarį, sukite pro panemunę. Tuoj už Nevėžio, Raudondvaryje, jus pasitiks ir lydės sodai—tarsi baltu nuometu padabinti skardžiai palei Vilkiją, Sereidžius, Belvederį, Veliuoną ir toliau.

Dabar daugiausia sodų yra Kauno, Kėdainių, Jurbarko, Joniškio, Panevėžio, Anykščių, Kaišiadorių, Prienų rajonuose. Tačiau nūdienio kaimo veidas sparčiai keičiasi—laukuose, pamiškėse vis mažėja vienkiami, žmonės, palikę juos, keliai į naujas gyvenvietes. Su senosiomis sodybomis nyksta ir augaloti, išsikeroję sodai. Sodinti dar tėvų ar senelių. Ir ūkiai, išvėję sodus savo gyvavimo pirmaisiais metais, pagrįstai suabejoja, ar beverta senuosius laikyti: jie nedideli, vaismedžiai menkokių veislių. Mokslotojų tyrimais nustatyta, kad Lietuvos sąlygomis vaismedžiai geriausia derą tik iki 25 metų.

Specializuotų sodininkystės ūkių Lietuvoje yra 25, įskaitant ir Mičiurino tarybinį ūkį—technikumą Kauno rajone, kuris ruošia sodininkystės specialistus ir turi pačią didžiausią—tūkstanties hektarų sodų plantaciją. Vaismedžių plotais jį lygiuojasi Šakių ir Pagirio (Kėdainių rajonas) sodininkystės ūkiai.

Pirmasis Lietuvoje pramoninį sodą sukūrė Jurbarko rajono Mičiurino sodininkystės ūkis. Dabar čia obelys, augančios tiesiomis kaip

Puikūs žmonės susibūrė „Kupiškėnų vestuvių“ ansamblyje. Jubiliejiniame spektaklyje dalyvavo 42

saviveiklininkai. Piršlį, kaip per visus ankstesnius spektaklius, vaidino Kupiškio V. Rekašiaus vidurinės mokyklos mokytojas (jis ir šio ansamblio įkūrėjas, jo programos scenarijaus autorius, režisierius, butaforininkas, grimuotojas ir dar daugybę pareigybų atliekantis) Povilas Zulonas, palyginti jaunas vyras—jam dar tik 67-eri. O štai jaunoji šiame spektaklyje buvo 400-ąjį kartą išleista už vyro! Jos vaidmenį atliekanti Kostė Jugulienė šį rudenį atšvęs 80 metų sukaktį. O kaip ji skrieja kupiškėniškos polkos sukūryje, tarytom kojom žemės nesiekia!

Visuose 400-tuose spektaklių dalyvavo svotas Juozas Jančys, pats jauniausias dalyvis (jam 43), visose vestuvėse smuiku griežė Kleopas Mickevičius, pats vyriausias ansamblyje—89 metų vyras. Bendras kupiškėnų vestuvinių amžiaus vidurkis—66,6 metų, o iš viso jie yra išgyvenę 2,842 metus! Tegu po to kas nors mėgina tvirtinti, kad senatvė—nelinksmas žmogaus amžius...

Jubiliejinio spektaklio proga „Senovės kupiškėnų vestuvių“ ansamblio dalyvis nuoširdžiai pasveikino LTSR kultūros ministerijos atstovai, Kupiškio rajono vadovai, visuomeninių organizacijų, kolūkių atstovai, moksleiviai. Visi spektaklio dalyviai buvo apdovanoti atminimo dovanomis.

Sukaktuvinininkus pasveikino LTSR liaudies rašytojas Juozas Baltušis. Jį „Senovės kupiškėnų vestuvių“ spektaklio dalyviai išrinko savo kolektyvo garbės nariu.

Leonardas Juozėnas

styga eilėmis, užima daugiau kaip pusė tūkstančio hektarų masyva. Ekskursija į šį sodą—tai tarsi kelionė į mūsų sodininkystės ateitį. Tvarkingi keliai veda iš kvartalo į kvartalą. 60 tūkstančių vaismedžių! Obelys, kriaušės, iškėlusios gražiai suformuotus vainikus. Ir tradicinės veislės, ir šiuolaikiškesnės.

Pasodinti vaismedį nėra sudėtinga, o prižiūrėti, išauginti—tai jau mokslas. Sodo sėjomaina, tręšimas, kova su piktžolėmis ir kenkėjais reikalauja daug patyrimo ir žinių. Taigi—sodininkas, kartu—ir mokslininkas, ir menininkas. Kaip jis suformuos vaismedžių vainikus, kokias parinks veisles, toks ir bus sodas. O jis turi būti ir gražus, ir derlingas, ir patogus sodų prižiūrėtojų, vaisių skynėjams.

Jurbarkiečiai pasistatė vieną didžiausių Lietuvoje vaisių saugyklą. Joje žiemai sukraunama apie tris tūkstančius tonų obuolių ir jie beveik iki vidurvasario išlieka gražūs ir sultingi, lyg ką tik būtų nuskinti.

Susumavus visus sodus—ir visuomeninius, ir individualius—Tarybų Lietuvoje dabar priskaičiuojame ju 54 tūkstančiai hektarų. Ir dar kasmet vidutiniškai pasodinama beveik po tūkstantį hektarų vaismedžių. Pernai sodininkai iš viso surinko per 250 tūkstančių tonų sodų gėrybių. **Dainius Ručinskas**

Kas namie Lietuvoje

Beveik du šimtai jaunųjų druskininkiečių lanko miesto muzikos mokyklą. Jie sėkmingai dalyvauja įvairiuose konkursuose, dažnai koncertuoja, susitinka su žymiais muzikais ir kompozitoriais, stengiasi giliau pažinti jų garsaus žemiečio M. K. Ciurlionio kūrybą.

Nuotraukoje: repetuoja kanklininkės.

A. Dilio nuotrauka

Punios piliakalnio papėdėje.

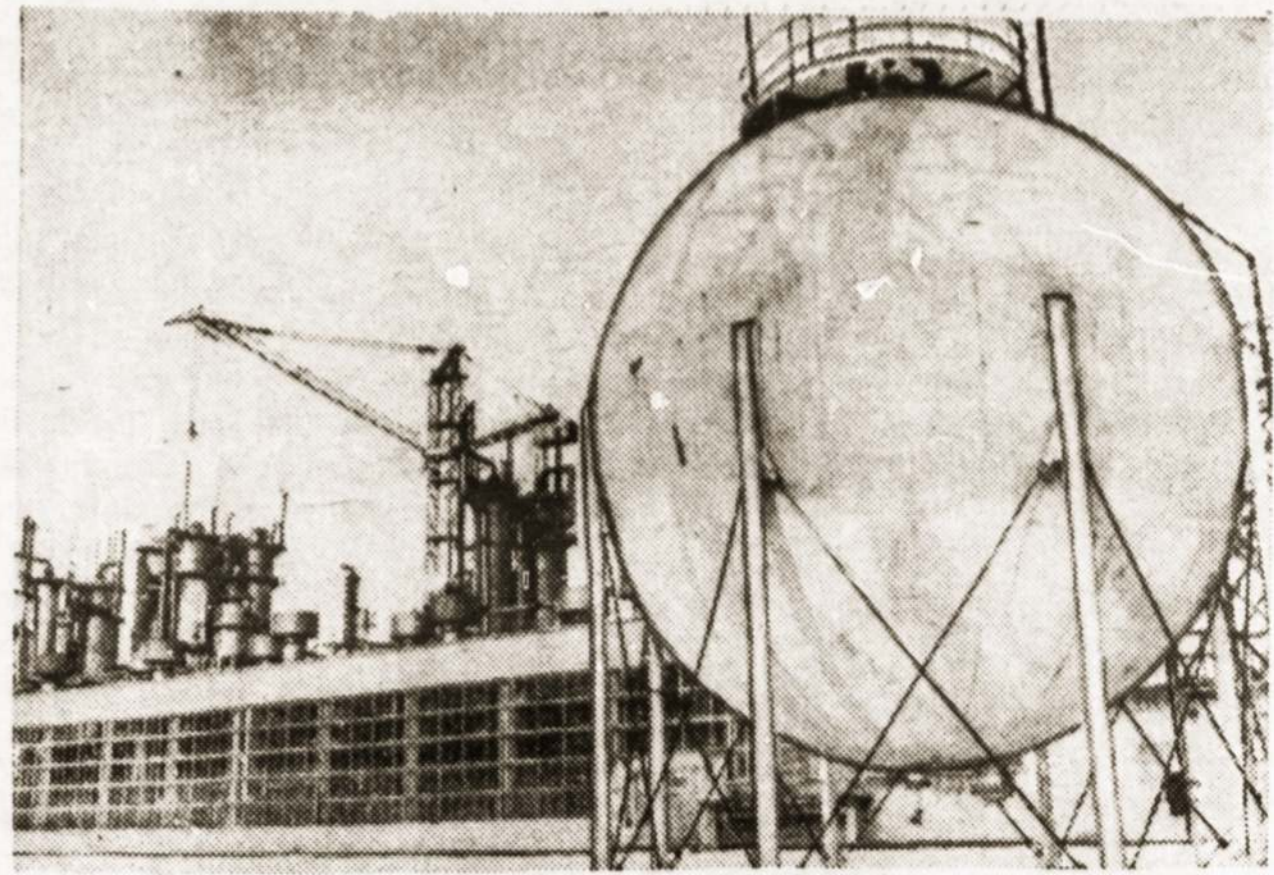
T. Žebrausko nuotrauka

Gražius baldus iš gelsvų vytelių nupynė Vilniaus žemės ūkio buhalterinės apskaitos technikumui agronomas P. Jankauskas. Prityręs liaudies meistras yra sukūręs apie keturis tūkstančius originalių kūrinių, įvairiose parodose pelnęs daugelį apdovanojimų.

Nuotraukoje: pinti baldai.

A. Sabaliausko nuotrauka

Chemijos pramonė—jauniausia Tarybų Lietuvos industrijos šaka, tačiau ji vystosi itin sparčiai. Jos vėliavininke tapo Jonavos azoto trąšų gamykla. Jonavos chemikai šiemet pagamins šalies žemdirbiams daugiau kaip 2 milijonus tonų "derlingumo granulių."

Nuotraukoje: antrojo amoniako cecho bendras vaizdas.

A. Sabaliausko nuotrauka

Moksleivių darbų ir meno kūrinių parodoje Šiauliuose.

A. Dilio nuotrauka

JAUNIEJI LAUREATAI

VILNIUS. Populiarus tapo respublikinis Balio Dvariono vardo jaunųjų pianistų konkursas. Šiais metais jis vyko jau trečią kartą. B. Dvariono vardo vaikų muzikos mokykloje iš visos Lietuvos ir kitų tarybinių respublikų susirinko 120 muzikos mokyklų auklėtinių. Jie varžėsi tris dienas. Žiuri laureatais pripažino 25 dalyvius.

Minint įžymaus mūsų kompozitoriaus 75 gimimo metines, isteigtas specialus prizas už jo kūrinių atlikimą. Tai padeda B. Dvariono kūriniams plisti ir Lietuvoje ir už jos ribų. Šiemet šio specialaus prizą nugalėtojais tapo Kelmės vaikų muzikos mokyklos IV-os klasės mokinė R. Kumpikevičiūtė, tauragietė R. Urbaitytė ir penktaklasis rygielis G. Berzinš.

KAUNIEČIŲ DAILININKŲ PASISEKIMAS

SIAULIAI. Šiauliečiai gausiai apšlavė Kauno dailininkų parodą. Daug žiūrovų aukštai įvertino svečių V. Pranckūno, R. Stankevičiaus, M. Mildažytės-Kulikauskienės drobes. Atsiliepimų knygoje paliko daug šiltų žodžių ir linkėjimų.

Kupiškis. Kasmet nauji pastatai auga senajame Kupiškėje. Neseniai atidarytas modernus viešbutis. Jame gerai įrengta kavinė, požeminis garažas.

GIMTOSIOS ŽEMĖS ŠEIMININKAI

Anykščių rajono Anykščių apylinkės tarybos vykdomojo komiteto pirmininkės D. Adomaitienės kabinete—perinama Raudonoji vėliava. Ji iškovota praėjusių metų respublikos apylinkų Tarybų socialistiniame lenktyniavime.

Tai dėsningas pasiekimas. Rūpinamasi ūkio ekonomikos kėlimu, apylinkės Taryba siekia ir kuo geriau tenkinti žmogaus dvasinius poreikius. Jos teritorijoje aktyviai dirba treji kultūros namai, šešios bibliotekos, 20 meno saviveiklos būrelių, 5 kino demonstravimo įrenginiai. Deputatai populiariai senus papročius, čia ugdomos naujos tradicijos. Ūkiuose gražiai palydimi jaunuoliai į armiją, iškilmingai pažymima pasų gavimo diena, pirmosios vagos šventė, javapjūtės pabaigtuvės. Deputatų rūpesčiu gražėja gyvenvietės, atnaujinami vaizdinės agitacijos stendai, skaitomos paskaitos, rengiami pašnekesiai.

Vilnis, rugpjūčio 9

Lietuvos TSR Valstybinio akademinio operos ir baletu teatro solistai Giedrė Kaukaitė ir Eduardas Kaniava Norvegijoje. B. Normanto nuotr. (ELTA)

Pirmokė D. Minkevičiūtė patiko pietūs mokyklos valgykloje.

G. Svitojaus nuotr.

Vilniaus Zirmūnų rajonas.

ŽMONĖS JAM DĖKINGI

KELMĖ. Kiekvieną vakarą kražiečiai gausiai renkasi į kino seansus. Visi didžiai patenkinti mechaniko E. Marcinkevičiaus stropiu ir nuoširdžiu darbu, kuris stengiasi miestelio gyventojams pademonstruoti naujausius meninius ir dokumentinius filmus. Jie vaizdžiai reklamuojami.

Aną dieną iki kino seanso E. Marcinkevičius buvo pagerbtas už puikų darbą. Rajono kino vadovai jam iškilmingai įteikė "TSRS kinematografijos žymūno" ženklą. Žiurovai kino meno propaguotojui padovanojo puokštes gėlių.

Koncertų-pašnekėsi "Kompozitoriai šypsoi" paruošė vaikams Valstybinės filharmonijos artistai. Ši programa, kurioje vyrauja linksmos melodijos, pasakojimai apie įdomius nuotykius iš įžymiųjų muzikų gyvenimo, parodyta Druskininkuose.

Pažymint Tarptautinius vaikų metus, filharmonija numato surengti mažiesiems poilsiautojams koncertų ciklą ir kituose respublikos kurortuose. Nidoje, Palangoje, Svetojoje mažiūlius su brolišku tarybinių tautų liaudies kūryba supažindins "Pasakų ratelis."

TSRS Mokslų Akademijos Sibiro skyriaus mokslininkų namuose atidaryta S. Krasausko grafikos paroda. Ekspozicijos stenduose—graivūros iš ciklo "Amžinai gyvi," "Moters gimimas," iliustracijos E. Mieželaičio knygai "Žmogus," kiti darbai.

A. Kristaponio nuotraukoje: aikštėje prie Kultūros rūmų Ukmergėje koncertuoja Panevėžio „Ekranu“ gamyklos liaudies dainų ir šokių ansamblis. Vilnis, rugpjūčio 9

Sausra apkeliavusi visą respubliką, visur ilgėliau užsibuvusi, bene labiausia pakenkė ūkių žaliesiems turtams. Tik dabar, po dažnesnių lietu, pradeda atsigaivinti pievos. Dar vos tik atželis ganyklos. O tenka galvoti ne tik apie šią dieną—ateis žiema, reikės daug pašarų.

Nelengva sausra buvo ir miškams, bet jų pavėsingos aikštelės, pamiškės gausiai prižėlusios. Miškams, jų tvarkai tik nauda, kai žolė iššienaujama.

Kad pagausėtų ūkių pašarų ištakliai, rekomenduota panaudoti medžių lapus ir šakelas.

Pelkės, kai kur ežerėlis, o aplink—sausai nederlingi pušynai. Tokios kontrastingos, bet neįvairios Čepkelių raisto ir jo apylinkių augimvietės botanikų, ypač floristų, ilgai neviliojo.

Detaliau Čepkelių raisto augaliją ir jos rūšis Botanikos instituto darbuotojai pradėjo tyrinėti 1977 metais, kai jis buvo paskelbtas rezervatu. Tyrimų rezultatai iškart pranoko visus lūkesčius. Per du darbų sezonus čia surasta nemaža labai retų ar net unikalių respublikoje augalų rūšių.

Baigėsi mokslo metai respublikiniuose nuolat veikiančiuose partinių ir tarybinių darbuotojų kvalifikacijos kėlimo kursuose. Juose mokėsi beveik 1,300 žmonių, jų tarpe ideologiniai darbuotojai—partijos miestų ir rajonų komitetų instruktoriai, miestų ir rajonų laikraščių darbuotojai.

NEPAMIRŠKITE "VILNIES" PIKNIKO PO STOGU

Laikraščio skaitytojai jau žino, kad "Vilnies" administracija ir direkcija ruošia rudeninį pikniką po stogu. Jis įvyks rugsėjo 23 d. lenkų salėje, 3312 So. Morgan St. Svarbu, kad pikniko įžangos bilietais būtų išplatinti. Jie platinami taip, kaip ir praeityje.

Bilietai išsiuntinėti kolonijų veikėjams ir skaitytojams. Lauksime, kad visi pasidarbuotų ir padarytų šį pikniką vieną iš pasėkmingiausių. O tas bus, jei visi pasidarbuosime.

Rengimo komisija

Laiškai ir parama "Vilniai"

Gerbiamas "Vilnies" Adm.

Laiške rasite čekį sumoje \$25. Tai drg. Antano ir Antaninos Jocių iš Clearwater, Fla. Iš jų jie skiria \$15 sustiprinimui "Vilnies" ir \$10 už idėjų į laikraštį nuo jų velionio Jono Walius šeimai užuojautos. Sėkmės visiems.

Paul Alekna

Gerbiamieji,

Siunčiu čekį sumoje \$20. Tai nuo Antano Globick. Jis iš tos sumos užmoka laikraščio prenumeratą ir likusius \$10 skiria laikraščio paramai.

A. Navickas
Wilkes-Barre, Pa.

Gerbiami vilniečiai,

Siunčiu jums čekį sumoje \$15. Iš jų \$10 už prenumeratą, \$5 "Vilnies" reikalams. Linkiu visiems geros sveikatos ir sėkmės darbuose.

K. Danisevich
Waterbury, Conn.

Gerbiamieji,

Prisiunčiu \$15. Iš jų \$10 už prenumeratą, o \$5 paramos laikraščio.

George Shimkus
Zeigler, Ill.

Gerbiami vilniečiai

Prisiunčiu \$20. Iš jų prašau paimti prenumeratą, o likusius \$10 išskaityti į paramos sąrašą. Siunčiu nuoširdžius linkėjimus visam "Vilnies" štabui. Draugiškai.

Agnes Grigas
Collinsville, Ill.

Gerbiamieji,

Laiške rasite \$50 čekį. Iš jų apmoku Antano Rūdys prenumeratą Lietuvoje \$15, \$20 už mano tėvelio A. Vėgėlės mirties prisiminimą ir \$15 "Vilniai" parama.

Ruby Jeske
Detroit, Mich.

Sveikučiai,

Laiške rasite \$25, iš kurių bus \$12 už mano prenumeratą ir \$13 paramos.

E. Batutienė
Chicago, Ill.

Hi Mary,

I am enclosing \$12 for the "Vilnis" and \$5 for the Fond. Thank you.

Tony Gurskis
Chicago, Ill.

Mielas "Vilnies" personalas

Be korespondencijų, laiške rasite čekį sumoje \$10. Juos gavau iš šių asmenų: iš Rose Jeseliūnienės \$7 ir \$3 nuo Jono Strich. Geriausi linkėjimai visiems.

A. Strich
Kenosha, Wisc.

Sveikučiai,

Rasite prie korespondencijos \$5. Tai bus "Vilniai" parama.

R. Stakėnas
Scottville, Mich.

Nuoširdus dėkui visiems, kurie parėmėte laikraštį. "Vilnies" Adm.

NEPAMIRŠO PAREMTI LAIKRAŠČIO

Teko susitikti drg. Rozalija Morčūniene. Ji pasimokėjo laikraščio prenumeratą ir įteikė \$3 paramos, viso \$15. Dėkui.

V-tė

APLANKĖMIELAS ROSELANDIETES

Mudvi su Sofija Baubliene susitarė aplankyti Roselande begyvenančias drauges. Pirmiausiai sustojome pas drg. Bessie Pavilionis. Ji skundėsi nesveikata, bet nepamiršo pasimokėti organizacijų duokles. Be to priminė, kad spalio 1 d. bus metai kaip jos mylimas vyras Juozas Pavilionis atsiskyrė iš gyvųjų tarpo. Ji įteikė \$30 apmokėjimui už prisiminimą ir \$25 paramos "Vilniai."

Nusiskundė, kad Roselande labai nuobodu, nes veik visi draugai ir pažįstami persikėlė kitur gyventi. Ji taip pat mananti rudenį persikelti pas posūnį Albertą ir jo šeimą.

Padėkojome Bessie už nepamiršimą organizacijų, o ypatingai "Vilnės," kurios reikalams įteikė \$55, o "Laisvei" \$25, ir palinkėjome geros sveikatos.

Antroji stotis buvo pas drg. K. Gegužienę. Ją radome gerai nusiteikusia. Ji tuojuos mums įteikė \$20 ir prašė perduoti "Vilnės" administracijai. Taipgi pasimokėjo organizacijų duoklę.

Sužinojau, kad Sofijos Baublienės gimtadienis. Tai sustojome užkandinėje ir papietavome ir palinkėjau Sofijai daug gimtadienių sulaukti. Taip nuotaikingai praleidome liepos 13 d. mielų roselandiečių tarpe ir pasidairėme po koloniją, kur daug veikta ir atlikta gražių darbų.

Abiejų draugų paramas laikraščiams įteikiau. Dėkui joms.

J. Urmonienė

G. MONTVILAS NESVEIKUOJA

Liepos 24 d. sutikau drg. Mary Montvilienę ir užklausu apie jos vyrą George. Ji paaiškino, kad kaip tik vakar buvęs pas gydytoją ir patarė jam laikinai ilsėtis ir niekur iš namų neiti. Gal teks vykti į ligoninę platesniam sveikatos patikrinimui.

Gaila, kad tokiam savo laiku buvusiam veikiam draugui tenka nuo visų darbų pasitraukti. Julija

KULTŪRIETĖS PAGERBĖ ILGAMETĖ PIRMININĖ A. JUODAITIENĖ

Amerikos Lietuvių Moterų Kultūros draugijos narių susirinkimas įvyko liepos 17 d. "Vilnės" salėje. Narių atsilankė daug. Pas visas matėsi geras ūpas. Pradėjo vaitėms, kurias prauošė ir prie stalų patarnavo draugijos pirmininkės drg. Uršulės dukra Ruth Cogler. Ji apgailestavo, kad jos sesutė Olga Martin negali dalyvauti, nes prieš kiek laiko gavusi kojoje kraujo krešulį, kuris vėliau nuėjo į plaučius. Ruth priminė, kad juodvi su Olga sumanusios pavaišinti visas kultūrietes, atžymint jų mamytės 85-tą gimtadienį, kuris bus liepos 26 d.

Visos dalyvės sveikino Juodaitienės dukrą puikų poelgį, o savo ilgametei pirmininkei įteikė dovanėlę ir palinkėjo dar daug metų būtų sveikai ir veikliai. Sudainavo "Ilgiausių metų."

Po pasivašininimo buvo susirinkimas, kurį atidarė ir pravedė U. Juodaitienė.

Pirmininkė pranešė, kad yra mirusi mūsų draugijos narė Juzė Binkienė. Ji paprašė narsės atsistoti vienai minutei ir tyloje pagerbti mirusios narės atminimą.

Valdyba davė išsamų savo veiklos raportą ir pažymėjo, kad atlikusi visus darbus, kurie jai buvo paskirti.

Skaitytas drg. M. Smalstienės iš Ludington, Mich., laiškas. Ji prisiuntė nario mokėstį ir draugijai paramos. Viso prisiuntė \$5.

Duotas raportas iš "Vilnės" banketo, kuris buvo surengtas kartu su kitais moterų klubais birželio 24 d. Banketas buvo pasėkmingas ir davė laikraščiai gražios paramos. Taipgi duotas raportas iš atsisveikinimo su Černauskais-Cherman banketo, kuris įvyko liepos 15 d. Pažymėta, kad banketas buvo sėkmingas, Černauskams įteikta \$50 dovana ir paprašyta, kad jie patys nusipirktų kokią daiktą čikagiečių prisiminimui.

Kadangi net kelios draugijos narės vyksta pasisvečiuoti į Tarybų Lietuvą, tai paprašyta jų perduoti mūsų draugijos sveikinimus Tarybų Lietuvos moterims, o ypatingai "Tarybinės Moteris" redakcijai, kuriai mes per daugelį metų siunčiame laikraštį "Vilnis." Adėlė Copin, Konstancija Kurpeikienė, Kazimiera Stukienė ir kitos pasižadėjo mūsų prašymą patenkinti.

Atžymėta liepos mėnesį gimusių narių gimtadieniai; U. Juodaitienės, Mae Butko, Della Kent, A. Bacevičienės, Frances Norbutienės, Onos Liutkauskienės, Betty Charman, M. Kancerienės.

J. Sisevičienė pasiūlė visuomet 12 val. turėti vaišes, o paskui susirinkimą. Įnešimas priimtas ir nubalsuota, kad ateityje prieš susirinkimą bus pasivašininimas. Tad nepamirškite, kad sekančiame susirinkime, kuris bus rugpjūčio 21 d., 12 val. dieną, bus pirmiausia vaišės. Nevėluokite!

Po susirinkimo visos skirstėsi gerai nusiteikusios ir pasižadėjo dalyvauti sekančiame susirinkime. Tikimasi, kad jame bus jau gauta pirmiau padarytų nuotraukų pavyzdžiai. Sekr. J. M-nė

GRAŽIAI ATISISVEIKINTA SU ČERNAUSKAIS

Per eilę metų Betty ir Antanas Černauskai dirbo pažangių lietuvių renginiuose. Ypatingai daug dirbo Betty. Veik nebuvo renginio, kad nebūtų prisidėjęs su darbu bei skaniai pagamintais tortais ir kitokiais skanumynais. Organizacijos sužinojusios, kad jie ruošiasi aplankyti Čikagą ir pastoviai apsigyventi Sun City West, Arizona, surengė atsisveikinimo puotą, o kiti klubai įteikė jiems piniginę dovaną.

Amerikos Lietuvių Moterų Kultūros draugija ir Ciceros Lietuvių Moterų klubas išrinko tam reikalui komisiją, kuri nusamdė salę ir liepos 15 d. sukvietė jų asmeninius bei idėjos draugus atsisveikinti ir palinkėti sveiko ir malonaus gyvenimo šiltame klimate. Į banketą atsilankė gražus būrelis Černauskų bičiulių. Visi nuotaikingai pabendrauvo, pasikalbėjo ir skaniai papietavo. Po to, sekė kalbos. Vadovavo J. Marazienė. Svečiai linkėjo Černauskams sveikatos ir linksmo gyvenimo naujojoje kolonijoje. Nemaža skaičius dalyvių įteikė jiems gražių dovanėlių ilgiam prisiminimui.

Kalbėtojų, buvo daug ir visi to paties linkėjo. Tik apgailestavo, kad mes čikagiečiai netenkame darbščių ir nuoširdžių darbuotojų.

Patys Černauskai-Cherman taipgi pavaišino dalyvius saldžiu tvirtu skystymėliu ir pasižadėjo mūsų nepamiršti, nors retkarčiais aplankyti. Taipgi prašė apsilankyti pas juos. Jų naujas adresas: B. & A. Cherman, 17818-130th Ave., Sun City West, Arizona 85375. Jie dėkojo už surengtą išleistuvių banketą, už dovanas ir už nuoširdų jų darbą.

Buvo sudainuota atsisveikinimo dainos, vadovaujant soliste Estelle Bogden. Dalyvė

Cleveland, Ohio

MOTERŲ KLUBO VEIKLA

Liepos 12 d. įvyko Clevelando Lietuvių Moterų klubo narių susirinkimas. Smagu, kad dalyvavo daug narių. Pirmininkė A. Palton susirinkimą atidarė 12 val. dieną.

Klubo valdyba davė platų raportą iš savo veiklos, kuris buvo priimtas. Pranešta, kad buvusios rimtos ligonės, M. Garbinčius ir V. Mack, sveiksta.

Šiame susirinkime buvo pagerbtos Onos jų vardinių proga, nors vardinės dar bus, bet jų vyrų Jonų vardinės praėjo, tačiau nepamiršta ir Jonai pagerbti. Vienas Jonas (E) pasiūlė vardinų proga pasveikinti laikraštį "Laisvė." Pasiūles įteikė \$10, po to sekė: J. Petraus su \$5, A. Palton \$3, Zemaičiai \$2 ir W. Karson \$2. Viso sudėta "Laisvės" paramai \$22.

Nutarta paremti laikraštį "Vilnis" sekančiame susirinkime, kuris bus rugpjūčio 9 d.

Onų vardinų proga drg. Danis perskaitė poeziją, kuri lietė visą mūsų pažangią veiklą ir siekė senosios tėvynės Lietuvos gyvenimą. Ji savo žavia poezija dažnai mus palinksmina.

Visi skirstėsi puikioje nuotaikoje ir pasižadėjo susitikti rugpjūčio 9 dieną. J. Petraus

Scottville, Mich.

APLANKĖMIELI LIGONIUS

Su žmona susitarė aplankyti ligonius, su automašina pasukome į šiaurę U. S. 31 keliu. Manistee mieste sustojome slaugymo namuose, kur randasi mūsų senas pažįstamas draugas Petras Smalstis. Petrą Smalstį radome valgamajame kambaryje prie stalo. Dar neseniai buvo papietavęs.

Petras į mus žiūrėjo, bet nieko nesakė. Kiek palūkęs neaiškiai prasiaurė: rodos, pažįstami, bet pavardžių neatsimenu. Pastebėjome, kad ant rašomos lentos parašyta eilė pavardžių, kurių ir kada būna gimtadieniai. Tarp kitų parašyta: "Birželio pirmą dieną Petro Smalščio 91 gimtadienis. Jis gimė Lietuvoje."

Atsisveikinę su Petru, pasukome į West Shores ligoninę pas Tillie Tauchus, kuri ten pergyveno rimtą operaciją. Nuvykę radome ligonę gerai nusiteikusia. Ji tikisi greitai laiku grįžti į namus.

Drg. Marytė Sisko irgi menkos sveikatos, bet sveiksta.

Stanley Gedraitis buvo ligoninėje, sirgo plaučių uždegimu. Dabar jis jau namie, bet gydytojo prižiūrimas.

Buvome sustoję pas Marytę Smalstienę Ludingtone. Ji atrodo gerai, bet vos tegali po namus pavaikščioti. Ji gyvena savo namuosie. Ją prižiūri Social Service moteris.

Palinkėjome visiems ligoniams geros sveikatos ir greitai pasveikti. Grįžę pagalvojome, kad nieko nėra malonesnio ir brangesnio, kaip gera sveikata. Kaimynas

A. PAULIKIENĖ VIESI KALIFORNIJOJE

Drg. A. Paulikienė išvyko pasisvečiuoti į saulėtą Kaliforniją. Ji žadėjo aplankyti eilę senų pažįstamų, ypatingai buvusius Čikagiečius, kaip A. Staškiene ir kitus.

Linkime jai sėkmingos kelionės ir energijos grįžus stoti prie organizacinių darbų. J. M-nė

K. STUKIENE VYKSTA LIETUVON

Teko susnekti su drg. Kazimiera Stukiene ir sužinoti, kad ji su vilniečių grupe vyksta pasisvečiuoti į Tarybų Lietuvą. Prieš keletą metų ji jau lankėsi Lietuvoje. Taipgi pas ją ir sesutę Dorinienę viešėjo sesutė Janina. K. Stukienė priminė, kad rugpjūčio 9 d. bus lygiai metai nuo mirties jos mylimo vyro Antano Stuko. Ją tas skaudus įvykis vis lydi, tad tikisi Lietuvoje giminėmis kiek susiraminti.

Kuomet jos vyras Antanas ir ji pati buvo sveiki, gražiai dirbo pažangių organizacijų renginiuose. Likusi viena, mažiau kur gali dalyvauti.

Linkiu mielai K. Stukienei malonesnio viešnagės ir sveikai grįžti.

Vilnietai

V. WALTERAITĖ GRĮŽO IŠ LIGONINĖS

Išbuvusi ilgoką laiką ligoninėje Viktorija Walteraitė jau grįžo į namus ir sveiksta. Tikisi grįžti prie darbo už savaitės, kitos. Smagu matyti ją sveikstančią. Draugė

NETIKĖTAS SVEČIAS

Liepos 19 d. netikėtai susilaukiau malonių svečių. Mielas kolega Jonas Mažeika lydymas Antano Litvino užėjo pas mus pasisvečiuoti. Jis puikiai išrodė ir pasakė, kad mes neprisirėngiame jo aplankyti, tai jis atėjo mus aplankyti. Tikrai buvo maloni staigmena.

Smagu, kad Jonas nepasiduoda ligai ir, būdamas virš 92 metų a. pajėgus. Julija M.

MIRĘ LIETUVIAI

Liepos 11 d. mirė William J. Raginis, sulaukęs 61 m. a. Gimė Čikagoje.

Liepos 13 d. mirė Josefa Biliūnienė, sulaukusi 86 m. a. Gimė Lietuvoje. Šioje šalyje išgyveno 30 metų.

Liepos 14 d. mirė Petronėlė Bliūdžiuvienė-Rugienytė, sulaukusi senatvės. Gimė Lietuvoje. Į šią šalį atvyko po antrojo pasaulinio karo.

Liepos 14 d. mirė Elizabieta H. Stamulis (po pirmo vyro Pocius), sulaukusi 78 m. a. Gimusi Čikagoje.

Liepos 14 d. mirė Viktoras Mikulskis, sulaukęs pusės amžiaus. Gimė Lietuvoje, Vilkauskio rajone, Nevadolės kaime. Šioje šalyje išgyveno 30 metų.

Liepos 16 d. mirė Frank Gadeikis, sulaukęs 72 m. a. Gimė Lietuvoje, Kretingoje. Šioje šalyje išgyveno 30 metų.

Liepos 17 d. mirė Alfonsas Brinka, sulaukęs 63 metų amžiaus. Gimė Lietuvoje, Panevėžio rajone, Ramygalos apylinkėje, Naujadvario kaime. Šioje šalyje išgyveno 30 metų.

Liepos 16 d. mirė Jonas Barkus, gyveno Ciceroje.

Liepos 19 d. mirė Pranas Odinas, sulaukęs 75 m. a. Gimė Lietuvoje, Mažeikių rajone, Ylakių apylinkėje, Dilbikių kaime. Šioje šalyje išgyveno daug metų.

Liepos 21 d. mirė Marcella Kelpša-Simkiūtė, sulaukusi 89 m. a. Gimė Lietuvoje, Raseinių rajone, Pašilės apylinkėje, Vabalūkų kaime. Šioje šalyje išgyveno 68 m.

Liepos 21 d. mirė Petronėlė Mankienė-Skiriūtė, sulaukusi 92 m. a. Gimė Lietuvoje, Tauragės rajone, Šiaudinės kaime. Toje šalyje išgyveno 30 m.

Vilniai, rugpjūčio 9

Jonas ir Adelė Copin vyksta T. Lietuvon

Jau daugelis lankėsi savo senoje Tėvynėje Lietuvoje. Ypatingai tie, kurie ten gimė ir gražiąją vaikystę bei jaunystę praleido. Taipgi ten vyko ir šioje šalyje gimę lietuviai. Jie norėjo pamatyti Tėvų žemę ir susipažinti su nauja socialistine santvarka. Daugelis jų grįžo patenkinti.

Greičiausia, kad tie aiškinimai paskatino tėvynę aplankyti ir Joną Copin su žmona Adele. Jonas yra gimęs ir augęs šioje šalyje, Lietuvos nėra matęs. Adelė Copin-Galckaitė gimė Lietuvoje, bet dar maža mergaitė buvo tėvų išvežta į Braziliją, kur užaugo ir subrendo. Į šią šalį atvyko prieš 30 metų. Sukūrė šeimos židinį su Jonu.

Abu Copin yra pažangios minties. Veiklūs organizacijų nariai. Jonas Copin dabar yra "Vilnius" bendrovės direktorių tarybos pirmininkas. Adelė ėjo "Vilnius" direktijos sekretorės pareigas. Jonas yra Ex Mainierių draugiško klubo pirmininkas ir veiklus kitose organizacijose.

Linkime abiem Copin linksmos ir įdomios viešnagės. Vyšnutė

MIRĖ KENOŠIETIS LEO J. JESELEN

Liepos 5 d. savo namuose mirė inžinierius Leo J. Jeselen, sulaukęs 64 m. a. Buvo gimęs 1915 m. kovo 30 d. Kenosha, Wisc. Buvo baigęs Wisconsin universitetą Madison ir 32 metus dirbo inžinierium American Motors Corp. Priklausė prie Wisconsin Society of Professional Engineer ir eilės kitų organizacijų.

Velionio tėvai buvo pažangios minties. Skaitė laikraštį "Vilnis" ir priklausė prie pažangių organizacijų.

Velionis liepos 9 d. po iškilmingų laidotuvių apeigų buvo palaidotas Green Ridge kapinėse.

Giliame liūdesy liko brolis Stanley, teta Rožė Jeseliūnienė ir daug kitų giminių. A. Strich

KENOSHA MIRĖ MARY PAKSHIS

Liepos 9 d. mirė Marytė Pakšienė (Pakshis) sulaukusi 81 m. a. Velionė ilgoką laiką sirgo, bet visuomet rūpinosi mūsų pažangiąja spauda. Jau sunkios ligos varginama ji pasistengė stambiau apdovanoiti laikraštį "Vilnis" jo dailininkų suvažiavime.

Velionė atvyko į šią šalį 1926 m. ir tais pačiais metais rugsėjo 24 d. sukūrė šeimos židinį su Juozu K. Pakšiu, kuris mirė 1959 m. birželio 9 d.

Abu Pakšiai buvo pažangios minties, priklausė prie pažangių organizacijų, stambiai rėmė pažangią spaudą. Jiems buvo brangiausias svečias laikraštis "Vilnis."

Velionė buvo pašarvota Plasecki Funeral Home. Palaidota liepos 12 d. Sunset Ridge Memorial Park. Po laidotuvių visi dalyviai pakviesti į VFW restoraną ir ten pavaišinti.

Sergant ją slaugė ir laidotuvėmis rūpinosi Dorothy Stafford.

Iš artimų paliko giliame liūdesyje sesutė Ona Petruškevičienė Lietuvoje, dukterėčia Anell Knutson, Ventura, Cal. ir daug kilnios idėjos draugų.

Lai jai bus ramu ilsėtis šios šalies šaltoje žemelėje!

A. Strich
Kenosha, Wisc.

Vilnis, rugpjūčio 9

OAKLAND, CALIFORNIA

MIRĖ ELZBETA SHLEGERIENĖ [PELANIUTE]

Ilgametė LLD 198 kuopos Oakland, Cal., veikli narė ir ilgametė laikraščio "Vilnis" skaitytoja mirė gegužės 31 dieną Kaiser Permanente Ligoninėje, Hayward, Cal. Gyvenimo siūlą nutraukė pavargusi širdis.

Elzbeta gimė Lietuvoje 1890 metais spalio 25 dieną, atvažiavo į JAV 1912 m., Chicago, Ill. pas gimines.

Susipažino su Stasiu (Stanley) Shlegeriu ir sukūrė šeimos židinį. Greitai persikėlė į Oakland, Cal.

Užaugino dukrą Adelę, kuri sukūrė šeimos židinį su Stanley Adcock, susilaukė dukrą Sandy, sūnų Stanley ir anukę Deną. Sūnus Jonas ir marti Genny augina sūnus Richard, Joseph ir dukrą Jennie. Dukra Adelė ir žentas Stanley globojo motiną iki paskutinės gyvenimo valandos.

Budynės buvo šeimyniškos, palaikant sukremuoti ir padėti šalia jos vyro, Stasio, Chapel of The Chimes, Piedmont, Cal. (Stasys Shlegeris yra miręs prieš keliolika metų).

Abu Shlegeriai visą gyvenimą buvo pažangūs. Susiorganizavus LLD kuopai, tarp draugystės narių įsisteigus laikraščiu "Vilnis" tapo jo skaitytojas, remėjais, aktyviai dalyvavo susirinkimuose, parengimuose.

Tarp Oakland pažangių lietuvių jie paliko pavyzdinio gyvenimo atsiminimą. Dėkojame dukrai Adelei ir žentui už motinos globą.

Adelė Adcock aukoja \$20.00 laikraščiui "Vilnis." A. Taraska

DU METAI BE DARBSČIOJO KAZIO ŠILEIKIO

Liepos 24 d. 1977 metais negailėstinga mirtis sustabdė Kazimiero (Charles) Šileikio širdies plakimą. Nors jau du metai, kaip jo nėra mūsų tarpe, bet jo prisiminimas ir visuomeniški darbai pasiliko gyvi jį pažinusių mintyse.

Velionis per visą savo brandų gyvenimą veikė pažangiose organizacijose. Jis ypač daug dirbo Dailės ir Dramos klube—Mildoje. Charles buvo labai patenkintas savo vizitu T. Lietuvoje. Pasimatė su sesute ir kitais jaunų dienų draugais. Atsisveikinęs pažadėjo dar apsilankyti, bet, deja, savo pažado jau negalėjo ištesėti. Jį pavadavo jo mylima žmona Ona.

Ji jau antrą kartą vyksta į T. Lietuvą. Onutė sakė, gal turės progos pasimatyti su velionio broliu Jonu ir jo žmona Vale, kurie gyvena New Yorke.

Linkėtina Onutei sėkmingos kelionės ir naujos energijos artimųjų tarpe. Vilnietė

MIRĖ IR PALAIDOTA MARY GREEN

Cikagiečiams gerai pažįstama nuoširdi pažangietė Mary Green—Jakaitytė mirė liepos 18 d. Velionė buvo gimusi Lietuvoje, Panevėžio rajone, Ramygalos apylinkėje. Į šią šalį atvyko prieš pirmą pasaulinį karą. Priklausė eilei pažangių organizacijų ir jose veikė. Daugelį metų skaitė laikraštį "Vilnis" ir pinigiskai rėmė. Iki mirties priklausė prie Amerikos Lietuvių Moterų kultūros draugijos.

Velionė buvo labai lėta ir draugiško būdo už tai turėjo daug artimų draugų-draugų.

Mary labai skaudžiai pergyveno savo mylimo vyro Jono netikėtą mirtį. Keletą metų ją vargino nelaboji cukrinė, dėl kurios ji neteko kojos. Pastaraisiais metais ji buvo slaugymo namuose, atskirta nuo veikimo ir idėjos draugų. Jos laimei, ją lankė ir jos likimu rūpinosi jos dukterėčia Aldona Shaughnessy, kuri rūpinosi ir jos tinkamu palaidojimu.

Velionė buvo pašarvota Evans koplyčioje, 9837 So. Kedzie Ave.

Dar prieš 11 val. ryto, liepos 20 d., prisirinko Evans erdvi koplyčia velionės giminių ir idėjos draugų, kad paskutinį kartą atsisveikintų ir patarnavus mielai Mary Green. Solistė ir muzikė Genovaitė Giedraitienė grojo vargonais momentui pritaikintas melodijas, taipgi padainavo keletą dainelių. Atsisveikinimo kalbą pasakė Hustin Zebraitis. Jis priminė velionės gyvenime nueitą pažangos labui, kelią ir nurodė kokius gražius darbus atliko savo gyvenime. Po to, vėl sekė dainos. Velionės karštą puošė gėlių vainikai bei puokštės. Viena buvo nuo jos ilgametės draugės Paulinos Simon dukros ir jos vyro, Sofijos ir Chester Kent iš Downey, Cal.

Po iškilmingų laidotuvių apeigų velionė buvo nulydėta į Lietuvių Tautines kapines, kur ilsisi jos mylimas vyras ir daugelis jos kilnios idėjos draugų, ir ten palaidota.

Laidotuvių direktorius Evans dukterėčios Aldonos ir kitų giminių vardu padėkojo visiems už suteiktas paslaugas ir visus pakvietė pietums į Sharko restoraną.

Idėjos Draugė

ANNA MARIA, FLA.

Mirus

Jonui Walins—Valinčiui

Reiškiamė širdingą užuojautą dukrai Bernice Mayer, Anna Maria, Fla.; sūnui Alfred ir marčiai Birutei Walins, Bridgewater, Conn.; anūkams ir proanūkiams; broliams Antanui Valinčiui, Bridgeport, Conn.; Vincui, Pranui, sesutei B. Budraitienei Lietuvoje, visiems giminėms bei draugams.

Mes liūdime netekę mielo draugo.

ANTANAS ir ANTANINA JOCIAI
Clearwater, Fla.

LIŪDNOS MIRTIES METINĖS

Antano Stuko

Liūdnai praslinko metai nuo to skaudaus mūsų gyvenime įvykio, kuomet 1978 metais, rugpjūčio 9 d. netikėtai ir nenumatyta staigiai sustojo plakusi mano mylimo vyro, sūnaus tėvo, uošvio ir tėvuko Antano Stuko jautrioji širdis. Nežiūrint, kad jau metai nėra jo mūsų tarpe ir negirdime jo gražių ir širdį glostančių žodžių, bet jo gražūs pamokinimai ir dėtos patangos, kad mes būtume patenkinti gyvenimu, tebėra gyvi mūsų mintyse ir širdyse.

Mes minėsime Jo kilnų atminimą ir gerbsime gražius pamokinimus.

Liūdinti Žmona KAZIMIERA
Sūnus RICHARDAS
ir Šeima

CHICAGO, ILL.

John Marquandt

Mirus

Reiškiamė gilią užuojautą žmonai Marthai ir jos šeimai, velionio giminėms, draugams, draugėms.

Mirus

Jonui Bernotui

Reiškiamė gilią užuojautą žmonai Annai ir šeimai, seseriai Valerijai Urbikas ir jos šeimai, tetai Ona Jokubauskienei ir visiems giminėms.

JOSEPHINE ir KAZIMIERAS SISEVICIAI

BURBANK, ILL.

Mirus

Josefa Binkis

Reiškiu gilią užuojautą sūnums Louis ir Albert, marčioms Eleanorai ir Susie, seseriai Frances Rimdžius ir visiems kitiems giminėms.

ANTANINA BUTKIS
(Lemont, Ill.)

CHICAGO, ILL.

Mirus

Jonui Bernotui

Reiškiu gilią užuojautą žmonai Annai ir šeimai, seseriai Valerijai Urbikas ir jos šeimai, tetai Ona Jokubauskienei ir visiems giminėms.

ANTANINA BUTKIS
(Lemont, Ill.)

BURBANK, ILLINOIS

Mirus

Josefa Binkis

Reiškiu gilią užuojautą sūnums Louis ir Albert bei marčioms Eleanorai ir Susie, seseriai Frances Rimdžius ir visiems giminėms.

MARTHA PLAUSKA

OREGON CITY, ORE.

Liūdnas mirties prisiminimas

Antanas Shultz-Šatas

Antanas Shultz-Šatas

Su liūdesiu širdyje prisimenu mano mylimą vyrą Antaną, kuris 1969 m. lapkričio 22 d. visai netikėtai užmigo neatbundamu miegu.

Kiekvieną dieną prisimenu mano mylimą vyrą ir jo nueitą teisingą gyvenimo kelią.

Lai Jam būna ramu amžinai ilsėtis. Man liūdna ir neapsakomai graudu be Jo.

Liūdinti Žmona—

DOROTHY SHULTZ-ŠATAS

Mano vyro atminimui pagerbti įteikiu "Vilniai" \$50.

DETROIT, MICHIGAN

Liūdnas mirties prisiminimas

Antanas Vėgėla

[MIRĖ 1971 METAIS RUGPJŪCIO 6 DIENĄ]

Nežiūrint, kad jau praėjo aštuoni metai nuo to skaudaus įvykio, kai sustojo plakusi mūsų mylimo tėvelio ir senelio Antano Vėgėlos jautrioji širdis, jo skautus atminimas stovi mūsų mintyse bei širdyse ir jis ten pasiliks visiems laikams.

Mes žinome, kad jokios ašaros ar dejonės Jo mums negražins, bet atėjus tai skaudžiai metų dienai, kurioje prieš aštuoni metus, Jis atsiskyrė iš mūsų tarpo, norisi garsiau sudejuoti ir priminti visiems jo ir mūsų draugams, kad Jis pasiliko gyvas mūsų mintyse.

Ilsėkis ramiai, mylimas tėveli, o mes tavo garbingą atminimą laikysime savo širdyse iki jos plaks.

Liūdintys: Duktė RUBY JESKE
Anūkas MICHAEL JESKE
Anukė JEAN ROBAK

CHICAGO, ILLINOIS

Mirė

Mary Greenis-Jakaitytė

1979 m. liepos 28-tą dieną, 7:30 val. ryto

Gimusi Lietuvoje, Panevėžio rajone, Ramygalos apylinkėje, sulaukusi 82 metų amžiaus. Amerikoje išgyveno ilgus metus. Priklausė prie Amerikos Lietuvių Moterų Kultūros draugijos, skaitė pažangų laikraštį "Vilnis."

Liko nuliūdę seserėčios Aldona Shaughnessy, Jeanne Rich ir jos vyras Harold, (California). Seserėnas Robert Jakaitis su žmona Mildred ir kiti giminės.

Kūnas buvo pašarvotas Evans koplyčioje, 9837 So. Kedzie Ave., Evergreen Park, Illinois. Laidotuvės įvyko penktadienį liepos 20 dieną Lietuvių Tautinėse kapinėse.

Nuliūdę liekame,

SESERĖČIOS, SESERĖNAS IR KITI GIMINĖS.

Liūdnos mirties dvimetinės

Kazimieras Šileikis

Liūdnai ir širdį veriančiai praslinko du metai nuo to skaudaus įvykio, kuomet 1977 metais liepos 24 dieną sustojo plakusi mano mylimo vyro Kazimiero (Charles) Šileikio jautrioji širdis.

Nieko nėra skaudesnio, kaip netekti mylimo ir brangaus asmens. Jo jau nėra gyvųjų tarpe ištisi metai, mano širdyje ir mintyse jis gyvas, ir toks bus iki aš gyva būsiu.

Lai mano mylimajam būna amžina ramybė. Aš lankysiu jo kapą ir gerbsiu jo šviesų atminimą.

Liūdinti Žmona ONA ŠILEIKIENĖ
Brolis JONAS
Brolėnė VALĖ
New York, N. Y.

CHICAGO, ILL.

Mirus

John Marquandt

Reiškiame gilią užuojautą žmonai Marthai ir jos šeimai, velionio giminėms bei draugams, draugėms.

V. Urbikas	U. Juodaitis	J. Urmonas
E. Sankus	P. Malinauskienė	A. Dočkus
A. Žiemis	V. Samuolis	F. Rimdžius
E. Bogden	Marcella Wassel	Mr.-Mrs. Short
Archie Michasonok	E.-F. Jordan	John Walsh
M. Michasonok	Martha Plauska	Mr.-Mrs. T. Malan
A. Bacevich	Antanina Butkis	Chas.-Clara Karalus
L. Matuz	Bernice Palaski	A. Šileikis
Mr.-Mrs. S. Budvaitis	E. Klatauskienė	A. Jokubkienė
John Pateckas	Mr.-Mrs. A. Dargis	Pr. Vaitkus
Ch. Yurgon	Peter Žiemis	A. Vaitkienė
Mr.-Mrs. H. Risch	Elaine M. Wolf	A. Powell
Mr.-Mrs. E. Diehl	Diane Cerno	V. Powell
Millie Kancere	Edward Pleckaitis	John P. Vukos su šeima
Mr.-Mrs. V. Yotka	Betty Cherman	J.-M. Marazai
O. Jokubauskienė	Ant. Cherman	Mary Grager
A. Pauliukienė	Tex Žebraitis	Juozas Budris
K. Stukienė	Kay Žebraitis	V. Zilinskienė
O. Martin	John Copin	A. Jakienė
R. Cogler	Adelė Copin	A. Gerdus